

Nadal

La definició que del Nadal ens dona la Gran Enciclopèdia Catalana diu:

Solemnitat de l'any litúrgic que l'Església celebra el vint-i-cinc de desembre i té per objecte commemorar el naixement de Jesús a Betlem. Apareix per primera vegada a Roma, a la primera meitat del segle IV. L'elecció d'aquesta data és producte del desig de cristianitzar una festa pagana ja existent, la del dia que, després del solstici d'hivern, la llum diurna torna altre cop a allargar-se.

Així per sobre, aquesta és la definició del Nadal segons els llibres. Ara bé, jo em pregunto, ¿i per cada un de nosaltres quina definició té?, ens ho hem plantejat alguna vegada?

Disposem-nos a passar un altre Nadal, millor dit, disposem-nos a no deixar passar un altre Nadal inconscient, sospesem-lo, desengrunem-lo, disfrutem-lo en tot el que representa de nova vida per nosaltres. Les tenebres s'han retirat i s'ha fet la claror del dia, tan pels pagans com pels cristians. Apleguem-nos tots per aconseguir un món millor, un poble millor, sense enveges, mesquineses, especulació, opressió ni humiliació. Si ho aconseguim, el naixement de Jesús servirà per quelcom.

Com ja és habitual l'Associació de Veïns «Tenés» organitza aquests dies un Concurs de Pessebres, un altre forma de viure les tradicions i de transportar-nos a un món pacífic, de molsa, pastors i ovelles, que malgrat tenir-lo tan a prop se'n torna utòpic.

L'Associació de Pares d'Alumnes organitza també la 2.ª Fira de treballs manuals, aquest 21 de Desembre, la qual servirà per recollir, amb la venda dels mateixos, alguns cèntims per afrontar les nombroses despeses que hi han, si es vol aconseguir un ensenyament amb tots els «ets i uts».

Recerques Arqueològiques

Els lectors de Ronsana ja estaran al corrent de les recerques arqueològiques que s'estan fent en el nostre poble, les quals, d'una manera molt per sobre, han estat comentades per aquest corresponal, que ha cregut convenient profunditzar un xic en les mateixes per tal de poguer donar més informació a tots els interessats. Per tal motiu he cercat el que és ànima de les recerques, en Francesc Pujol, perquè em poses i ens poses al corrent del com i el què de dit treball.

Ja era de nit quan m'he apropiat a la seva casa. En el jardí, l'esbós d'un pessebre que, sense cap dubte, es convertirà en una verdadera obra d'art, fa adonar de seguida al visitant que la persona autora del mateix és un enamorat de les tradicions, de tot el que representa conservar el passat, per això no és d'estranyar que en Francesc sigui afeccionat a l'Arqueologia ja que, com ell mateix diu: «Sento un gran respecte pel passat, per la gent que ens ha precedit, pel seu treball, que gràcies a les recerques anem descobrint. M'agrada conèixer la història antiga, saber com vivien fa milers d'anys en aquests indrets!».

La primera pregunta obligada és:

—Com varen començar aquestes recerques arqueològiques?

—Mira, un bon dia, una senyora afeccionada a l'arqueologia es va adonar tot passejant pel camí de Can Vadell, que uns trossets de ceràmica treien el cap en mig de la terra. Aquesta senyora que pertany a un Grup d'Arqueòlegs de Barcelona, va donar l'avís i es van posar en contacte amb

Mossèn Didac, el qual m'ho va comentar per veure si jo hi estava interessat.

—I aquí va començar tot?

—Sí, al principi ens va semblar enfocar-ho de cara als nois de col·legi i a través de l'APA, la qual va subministrar el material. D'això fa un parell d'anys; vam reunir uns quants menuts interessats, els quals, al cap de tres o quatre diumenges se'n van cansar, cosa bastant comprensible tractant-se de nois, que més que res esperaven trobar-se amb alguna estàtua o cosa semblant, en lloc dels trossets esmicolats que anàvem desenterrant. Els que des del primer moment es van interessar de valent varen ser el germans Argemí, dels quals en Jordi no ha faltat mai.

—Qui us ha guiat en les recerques?

—Des del principi els qui porten la batuta són el Grup d'Arqueologia de Barcelona, més concretament el professor Manuel Hernández, diplomad en Prehistòria i Arqueologia per la Universitat de Barcelona. Ell és el vertader capdavanter.

—El que més ens intriga saber, és que heu trobat?

—S'han descobert 3 Forns Ibèrics, que sembla ser formaven part d'un focus d'industrialització i comercialització de ceràmica de finals del segle III o principis del segle II abans de Crist.

—I en aquests forns hi trobeu peces senceres del que fabricaven?

—No, quasi tot són trossets esmicolats, els quals corresponen a les escombreres d'aquests forns o sigui les restes de les peces que se'ls trencaven i, com és natural llençaven. Hem trobat 60 mostres diferents de ceràmica que, una vegada estudiades i classificades, ens donaran idea de la importància que aquesta indústria tenia en aquests indrets. Sembla ser que peces reconstruïdes i trobades en altres indrets, Grècia, França, etc., més concretament, una soperera que s'exposà en un Museu Francès, entre altres, de les quals no es sabia la procedència, estem trobant fragments aquí, pel que es suposa que fou feta a Bigues. Ara bé, de moment tot això són hipòtesis, que diuen els entesos.

—Han pogut reconstruir alguna peça dels fragments trobats?

—Sí, el Sr. Hernández ha reconstruït algunes peces amb les quals es farà una exposició durant aquestes festes de Nadal i Reis, així el poble podrà veure que del nostre treball en treiem algun profit. També hem desenterrat uns pesos de teler, fets amb fang, els quals porten un dibuix o marca cada un d'ells.

I en Francesc m'ensenya un foli en el qual hi ha dibuixat un «pes» d'uns tres centímetres amb un dibuix al mig, representant com una serp. Aquest dibuix està fet pel Sr. Hernández el qual recull en diferents folis tots els fragments que troben.

—Heu pensat en muntar un Museu?

—Sí, i per tal motiu hem format un Patronat amb la intenció de recollir tot el que anem trobant, no sols en aquestes excavacions sinó en les que poguem anar fent, ja que el nostre poble és ric en poblats ibèrics, doncs en podem trobar en diferents indrets, com poden ser, Santa Creu, El Rull, Can Parera, Les Madrigueres, Can Garriga del Solei, Castell de Montbui, Can Granada, El Torrent dels Llops i Can Pou, tot i que en algun d'aquests llocs avui en dia ja s'ha construït a sobre. Aquest Patronat pensa aconseguir algun dia un local que faci de Museu Municipal, amb la col·laboració de l'Ajuntament. Mentrestant ens servirem d'un local que ens deixa Mossèn Didac a la Rectoria, per tal de poguer fer l'exposició aquests dies de Nadal. La nostra idea és recollir també eines i objectes antics del nostre municipi.

—Com cobriu les despeses que es presenten, doncs suposo que en teniu?

—Tenim despeses però poques. Amb la loteria que hem fet aquest any, de moment ja sortirem del pas.

—Crec que tot el que ens has explicat servirà per fer agafar interès a tothom i des d'aquest moment tots estem esperant que obriu l'exposició per admirar les mostres d'aquesta indústria ceramista que sembla que era tan important. Tens quelcom més per dir-nos?

—Voldria donar les gràcies a totes les persones que ens ajuden i tant de bó que aquest treball que fem serveixi per fer agafar interès a la gent sobre el nostre passat. També tinc de dir que, paral·lelament, hi han dues persones recopilant dades per fer una Història de Bigues.

Per la nostra part sols ens queda donar les gràcies a l'amic Pujol i als components d'aquest Patronat els quals, d'una manera silenciosa però eficaç, estan fent poble redescobrint els seus principis.

Miquel Mas